

Warszawa, dnia 22 listopada 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 663/22

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Paulina Wiktorska

4 przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 22 listopada 2022 r.

5 sprawy D. M. syna A. i A., ur. (...) w W.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 35 ust. 1a o ochronie zwierząt

7 na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 29 kwietnia 2022 r. sygn. akt IV K 102/22

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. kosztami procesu w instancji odwoławczej obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 663/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 102/22.</p>		
<p>1.2 Podmiot wnoszący apelację</p>		
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>		
<p># oskarżyciel prywatny</p>		
<p># obrońca</p>		
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p># inny</p>		
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>		
<p># na korzyść</p>	<p># w całości</p>	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		D. M.	Uprzednia karalność Sytuacja majątkowa	Karta karna k. 388 - 389 Informacja e - (...) k. 387
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Uprzednia karalność Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja e - (...)	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu.
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Prokurator we wniesionej przez siebie apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na błędnym poczynieniu ustaleń w zakresie okoliczności podmiotowo - przedmiotowych czynu przypisanego oskarżonemu, czego konsekwencją było uznanie, iż czyn ten cechuje się znikomym stopniem społecznej szkodliwości, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału nie daje podstaw do takiego rozstrzygnięcia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Zarzut był niezasadny. Apelacja prokuratora była bardzo ogólnikowa i polemiczna, sprowadzając się de facto do założenia, że każde znęcanie się nad zwierzęciem jest społecznie szkodliwe w stopniu większym od znikomego. Tymczasem w niniejszej sprawie, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, zaistniało szereg</p>		

okoliczności przemawiających za odmienną oceną.

Po pierwsze, zachowanie psa nie było prawidłową reakcją na widok człowieka, w dodatku znajdującego się za ogrodzeniem, polegając na bardzo szybkim dobieganiu do niego i bardzo głośnym szczekaniu. Niewątpliwie powodowało to istotny dyskomfort, a nawet strach w zetknięciu z psem tej rasy i rozmiarów. Tym bardziej, że niejednokrotnie zdarzały się sytuacje, gdy postępujące w ten sposób psy, w tym owczarki niemieckie, różnymi sposobami wydostawały się na zewnątrz i powodowały poważne obrażenia, a nawet śmierć. Oczywiście, mamy tu do czynienia ze zwierzęciem, od którego trudno wymagać tyle, co od człowieka, ale nie oznacza to, że nie można go oceniać. Co istotne, pies reagował tak nie tylko na oskarżonego, ale też na innych ludzi, utrudniając im normalne funkcjonowanie, w tym przechodzenie wzdłuż ogrodzenia posesji. Jak przyznał jego właściciel, to jest świadek P. K., pies jest wypuszczany na dzień, a w nocy przebywa w domu. Jest tak zgodnie z prośbami sąsiadów mających małe dzieci, które budził (k.344). Z powyższego jednoznacznie wynika, że także inne osoby nie chciały mieć z tym zwierzęciem do czynienia, nawet przez ogrodzenie. Istniała zatem przyczyna zachowania oskarżonego.

Po drugie, ze zgromadzonego materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, żeby zachowanie oskarżonego, powodujące jedynie powstanie huków o natężeniu zbliżonym do wystrzałów fajerwerków, spowodowało dla psa jakiegoś istotnego,

a tym bardziej trwale następstwa. Wręcz przeciwnie, po wystrzałach pies jedynie na chwilę uciekał od ogrodzenia, po czym ponownie bardzo szybko do niego pobiegał i ponownie bardzo głośno szczekał. Tym samym nie spowodowało to zmiany jego nawyków. Jak przyznał świadek P. K., to pies, który „gdy usłyszy wystrzał jeszcze bardziej ujada”. W wyniku tych zdarzeń psu nie tylko nic się nie stało, ale też nie zauważono u niego żadnych nietypowych zachowań. Nie musiano więc korzystać z pomocy weterynarza i behawiorysty (k.3, 10, 344). Skoro tak, to pies nie przeszedł żadnych badań, nie postawiono mu żadnej diagnozy i nie wdrożono wobec niego żadnego leczenia, nie dysponując żadną dokumentacją medyczną. Opinia biegłego, z której wynika jedynie, że każdy pies reaguje inaczej na wystrzał z broni, który - jako bodziec dźwiękowy - jest negatywny, powodując co do zasady ból i cierpienie, w tym przypadku jedynie w aspekcie psychicznym, nie pozwalała na dokonanie ustaleń faktycznych oczekiwanych przez skarżącego. Tym bardziej, że nieznana była dokładna odległość, z jakiej oddano strzały, a co za tym idzie ilość decybeli. W niniejszej sprawie mamy do czynienia nie z człowiekiem, ale ze zwierzęciem, które nie może odnieść się do zaistniałej sytuacji, w tym w szczególności przedstawić swoich odczuć, przede wszystkim akustycznych. Ponadto diagnostyka, w tym psychologiczna, jest tu mocno ograniczona. W zasadzie jedynym źródłem wiedzy jest zatem relacja właściciela, który jako dobrze znający go opiekun może ocenić czy jego zachowanie uległo zmianie, w szczególności czy stał się wycofany, zestresowany czy nadwrażliwy. Świadek P. K.

kilkukrotnie i wyraźnie temu zaprzeczył.

Po trzecie, z art. 115 § 2 kk wprost wynika że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W przypadku przestępstwa będącego przedmiotem niniejszej sprawy rodzaj nieprawidłowych zachowań człowieka wobec zwierzęcia i jego skutki mają kluczowe znaczenie. Tymczasem skarżący nie oparł swoich twierdzeń na dowodach, bo tych zwyczajnie tu brakuje, a jedynie na subiektywnych przeświadczeniach, które są oczywiście niewystarczające. Zaistniałych w niniejszej sprawie wątpliwości było bardzo dużo i zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 kpk musiały być one bezwzględnie rozstrzygane na korzyść oskarżonego. Sąd Okręgowy podziela przy tym pogląd zawarty w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 173/19. Wskazano w nim, że „na uzasadnienie błędu ustaleń faktycznych lub naruszenie standardów swobodnej oceny bądź interpretacji dowodów nie wystarczy subiektywne przekonanie skarżącego o niesprawiedliwości orzeczenia, a konieczne jest wykazanie, że w zaskarżonym wyroku poczyniono ustalenie faktycznie nie mające oparcia w przeprowadzonych dowodach, albo że takiego ustalenia

nie poczyniono mimo, że z przeprowadzonych dowodów określony fakt jednoznacznie wynikał, względnie wykazanie, iż tok rozumowania sądu I instancji był sprzeczny ze wskazaniami doświadczenia życiowego, prawidłami logiki, czy zasadami wiedzy”.

Niewątpliwie zachowanie oskarżonego było nieadekwatne. Tym bardziej, że postąpił tak nie raz, ale kilkakrotnie i w sytuacji, gdy nie było bezpośredniego zagrożenia ze strony psa znajdującego się cały czas za ogrodzeniem. Niemniej, w realiach niniejszej sprawy trafnie stwierdzono, że stopień społecznej szkodliwości był znikomy, zasadnie prowadząc do umorzenia postępowania. Jedynie na marginesie wskazać należy, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 2 października 2019 r. w sprawie o sygn. akt III K 434/19 oskarżony został uznany za winnego posiadania broni palnej gazowej i amunicji do niej bez wymaganego zezwolenia, to jest czynu z art. 263 § 2 kk, wymierzając mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowy zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, a ponadto karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 15 złotych każda. Wymierzając je wzięta pod uwagę, przyczyny wejścia w posiadanie tych przedmiotów i sposób ich wykorzystania. Oskarżony poniósł zatem konsekwencje swojego postępowania.

Wniosek

Uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi

zasadny

Rejonowemu do ponownego rozpoznania.	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych wyżej względów wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 102/22.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		

Wobec niezasadności zarzutu brak było podstaw do zamiany zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji utrzymano go w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
D. M.	II	Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji prokuratora i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy kosztami procesu w instancji odwoławczej obciążono Skarb Państwa.
7. PODPIS		

0.11.3 Granice zaskarżenia	
-----------------------------------	--

Wpisać kolejny numer załącznika - 1			
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 102/22.		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa		

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana